

BÀI HỌC 14

KHOE VỀ THẬP TỰ GIÁ CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

CÂU GỐC: “Còn như tôi, tôi hẳn chẳng khoe mình, trừ ra khoe về thập tự giá của Đức Chúa Giê-su Christ chúng ta, bởi thập tự giá ấy, thế gian đối với tôi đã bị đóng đinh, và tôi đối với thế gian cũng vậy!” (Ga-la-ti 6:14).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ga-la-ti 6:11-18; Rô-ma 6:1-6; Rô-ma 12:1-8; 2 Cô-rinh-tô 4:10; 2 Cô-rinh-tô 5:17; 2 Cô-rinh-tô 11:23-29.

Phao-lô viết với tất cả những xúc cảm mạnh của các vị tiên tri trong Cựu Ước. Những tiên tri như Ê-sai, Giê-rê-mi và Ô-sê, cầu xin dân sự Chúa tránh xa tội lỗi và những suy nghĩ sai lầm. Phao-lô cũng làm như vậy với dân sự của Đức Chúa Trời.

Đúng, hoàn cảnh mà tiên tri Giê-rê-mi phải đối phó có lẽ rất khác so với thời của Phao-lô, nhưng những lời trong Giê-rê-mi 9:23, 24 có thể dễ dàng được viết cho người Ga-la-ti, “Đức Giê-hô-va phán như vậy: người khôn chớ khoe sự khôn mình; người mạnh chớ khoe sự mạnh mình; người giàu chớ khoe sự giàu mình; Nhưng kẻ nào khoe, hãy khoe về trí khôn mình biết ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng làm ra sự thương xót, chánh trực, và công bình trên đất: vì ta ưa thích những sự ấy, Đức Giê-hô-va phán vậy” (Giê-rê-mi 9:23, 24).

Trước Thập tự giá của Đức Chúa Giê-su, tất cả sự vĩ đại của chúng ta là con số không. Và Thập tự giá là trung tâm điểm của bức thư Phao-lô viết cho đàn chiên ở Ga-la-ti, là những kẻ đã lìa xa lẽ thật.

CHÍNH TAY PHAO-LÔ VIẾT THƯ

Đọc lời ở cuối thư của Phao-lô trong Ga-la-ti 6:11-18. Bây giờ hãy đọc những lời cuối của ông trong những bức thư khác. Đoạn kết thúc trong Ga-la-ti tương tự hoặc khác với những thư khác của Phao-lô thế nào? (Ví dụ, đọc những lời cuối của Phao-lô trong thư Rô-ma, 1 và 2 Cô-rinh-tô, Ê-phê-sô, Phi-líp, Cô-lô-se, và 1 và 2 Tê-sa-lô-ni-ca).

Những lời cuối của Phao-lô không phải lúc nào cũng giống nhau ở các thư của ông. Nhưng một số điều là: (1) Phao-lô chào một số cá nhân bằng tên. (2) Ông đưa ra lời kêu gọi cuối cùng hoặc yêu cầu độc giả làm một điều gì đó. (3) Phao-lô ký tên. Và (4) ông kết thúc bằng lời chúc phước đặc biệt. Bốn phần này đều được viết ở cuối hầu hết các thư của Phao-lô. Nhưng trong Ga-la-ti có hai sự khác biệt quan trọng.

Thứ nhất, thư cho tín đồ Ga-la-ti không có lời chào cá nhân. Tại sao? Chúng ta đã học những bài trước đây trong ba tháng này là những lời tạ ơn cũng không có trong thư này. Cả hai phần đều thiếu có thể cho thấy mối tương giao khó khăn của Phao-lô với người Ga-la-ti. Phao-lô tỏ ra lịch sự nhưng không quá thân thiện.

Thứ hai, chúng ta phải nhớ rằng Phao-lô đã đọc thư của ông cho một thư ký để chép (Rô-ma 16:22). Thư ký viết xuống lời của Phao-lô. Sau đó, Phao-lô cầm lấy cây bút và viết một vài chữ ngắn bằng tay để kết thúc bức thư (1 Cô-rinh-tô 16:21). Nhưng trong thư gửi người Ga-la-ti, có một sự việc khác. Phao-lô lấy cây bút của người thư ký. Sau đó, ông kết thúc và viết nhiều hơn dự tính. Tại sao? Bởi vì ông rất quan tâm đến những gì đang xảy ra ở Ga-la-ti. Ông không thể đặt cây viết xuống cho đến khi ông cầu xin Ga-la-ti một lần nữa từ bỏ con đường ngu xuẩn của họ.

Trong Ga-la-ti 6:11, Phao-lô nói rằng ông viết chữ lớn. Một số người nghĩ rằng có lẽ bàn tay của Phao-lô bị tê liệt vì bị đánh. Hoặc họ nghĩ rằng đôi tay của ông đã bị vụn vẹo do may trại khiến ông không thể viết chữ bình thường. Nhưng có những người khác nghĩ rằng có lẽ mắt của ông kém. Cả hai ý tưởng có thể đúng. Nhưng có lẽ Phao-lô thật sự muốn nói bằng cách viết chữ lớn là để cho độc giả biết ông thấy quan điểm của ông rất nghiêm trọng. Chúng ta cũng làm điều tương tự khi muốn nhấn mạnh một điều gì. Ví dụ, chúng ta có thể gạch dưới điều quan trọng hoặc viết chữ nghiêng hoặc viết CHỮ HOA. Dù vì lý do gì, Phao-lô muốn độc giả chú ý đến các lời cảnh báo, lời khuyên dạy và lời trách mắng của mình.

KHOE MÌNH TRONG PHẦN XÁC

Phao lô nói gì trong Ga-la-ti 6:12, 13?

Phao-lô đã cho chúng ta một gợi ý về những lý do đằng sau những cuộc tấn công của kẻ thù trong Ga-la-ti 1:7. Nhưng những lời của ông trong Ga-la-ti 6:12, 13 là những lời đầu tiên ông viết về kẻ thù. Ông nói rằng họ “muốn cho mình đẹp lòng người theo phần xác”.

Những chữ “đẹp lòng người” trong tiếng Hy Lạp có nghĩa là “tô son điểm phấn cho đẹp mặt”. Thật ra, chữ “mặt” cũng giống như tiếng Hy Lạp cho mặt nạ của một diễn viên. Chữ này được dùng như một chữ gợi hình cho một vai trò của một diễn viên. Vì vậy, Phao-lô nói rằng những kẻ tấn công của ông cũng giống như những diễn viên muốn được khán giả khen ngợi, họ muốn được đẹp mặt [đẹp lòng] trước người Do Thái ở Ga-la-ti.

Phao-lô nêu lên một điều quan trọng về một trong những lý do của họ là muốn được đẹp mặt. Những kẻ tấn công ông muốn tránh đau khổ vì đức tin của họ. Chúng ta thường nghĩ đau khổ vì đức tin là sự đau đớn khủng khiếp hoặc tai hại.

Các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái vẫn có nhiều quyền lực trong đời sống của người dân. Họ đã được La Mã chấp nhận. Vì vậy, nhiều tín đồ Do Thái muốn lấy lòng họ. Những kẻ gây rối ở Ga-la-ti đã tìm ra một điểm mà họ và các nhà lãnh đạo Do Thái có thể đồng ý. Đó là buộc những tín đồ người ngoại theo đạo Do Thái phải chịu phép cắt bì. Lời dạy về phép cắt bì cho phép những kẻ tấn công Phao-lô tiếp tục có mối quan hệ tốt với nhà hội, và có thể giúp củng cố quan hệ với các tín đồ Do Thái ở Giê-ru-sa-lem.

Chúng ta không biết chắc Phao-lô nói về những hoàn cảnh nào trong thư của ông. Nhưng chúng ta có thể chắc chắn về ý nghĩa của ông. Rõ ràng: “Vả lại, hết thảy mọi người muốn sống cách nhân đức trong Đức Chúa Giê-su Christ, thì sẽ bị bắt bớ (2 Ti-mô-thê 3:12).

Hãy suy nghĩ về các lý do tại sao những kẻ tấn công Phao-lô đã dạy những sự giả dối. Lý do của họ có vẻ tốt, nhưng điều này nên dạy chúng ta gì về việc ngay cả những lý do tốt nhất có thể dẫn chúng ta đi xa Đức Chúa Trời nếu chúng ta không cẩn thận? Khi nào là lần chót bạn làm những việc sai trái vì những lý do chính đáng?

KHOE VỀ THẬP TỰ GIÁ CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU CHRIST

Trước tiên Phao-lô cho thấy những lý do thật đáng sau lý do tại sao những kẻ tấn công ông muốn người ngoại theo đạo Do Thái phải cắt bì. Sau đó, ông nói về phúc âm của mình cho tín đồ Ga-la-ti một lần cuối. Đối với Phao-lô, phúc âm tập trung vào hai giáo lý quan trọng: (1) Thập tự giá (câu 14) và (2) lòng thương xót và sự tha thứ của Đức Chúa Trời (câu 15). Một tên khác cho giáo lý thứ hai này là sự xưng công bình. Hôm nay, chúng ta sẽ xem xét điều thứ nhất của hai giáo lý này.

Chúng ta khó ý thức được những lời của Phao-lô về Thập tự giá gây kinh ngạc thế nào vào lúc này (Ga-la-ti 6:14). Ngày nay, Thập tự giá của Đấng Christ là một biểu tượng được Cơ Đốc nhân yêu mến, nhưng trong thời của Phao-lô, đó không phải là điều để khoe khoang. Thay vào đó, thập tự giá đã bị ghét và khinh miệt. Vì vậy, ý tưởng về một Đấng Cứu Thế chết trên thập tự giá là khủng khiếp đối với người Do Thái. Và không có người La Mã nào phải chết trên thập tự giá như là một hình phạt.

Cảm giác ghê tởm của người ta về thập tự giá trong thời Phao-lô được thấy rõ trong hình vẽ xưa nhất về sự đóng đinh. Hình vẽ này bắt đầu từ thế kỷ thứ hai Sau Chúa, cho thấy một người đàn ông bị đóng đinh có cái đầu của một con lừa. Tay của người đó giơ lên trong sự thờ phượng. Dưới thập tự giá có hàng chữ viết, "Alexander thờ thần của mình". Điều này cho thấy rõ ràng: Thập tự giá của Đấng Christ được cho là ngu xuẩn. Thế giới của Phao-lô có những tư tưởng tiêu cực như vậy, và Phao-lô đã can đảm nói rằng ông không thể khoe về bất cứ điều gì ngoại trừ Thập tự giá của Đấng Christ!

Đọc Ga-la-ti 6:14; Rô-ma 6:1-6; Rô-ma 12:1-8; và Phi-líp 3:8. Thập tự giá của Đấng Christ đã đem lại sự khác biệt nào trong mối tương giao của Phao-lô với thế giới?

Thập tự giá của Đấng Christ thay đổi tất cả đối với người tin Chúa. Thập tự giá đòi hỏi chúng ta thay đổi cách chúng ta nhìn vào bản thân và mối tương giao của chúng ta với thế giới. Thế giới chống lại Đức Chúa Trời (1 Giăng 2:16), nhưng chúng ta đã chết với Đấng Christ. Và như vậy, thế giới không còn có quyền lực để bắt chúng ta làm nô lệ. Đời sống cũ mà chúng ta sống cho thế gian đã chấm dứt. Bức tranh của Phao-lô cho thấy lẽ thật này. Người tin Chúa đã chết về thế gian.

Thập tự giá đã làm gì để ảnh hưởng đến mối tương giao của bạn với thế gian? Nó đem lại sự khác biệt nào trong đời sống của bạn? Chúa đã chết cho bạn, vậy bây giờ bạn sống khác thế nào với cách bạn sống trước khi dâng hiến mình cho Ngài?

TRỞ NÊN NGƯỜI MỚI

Trước tiên, Phao-lô cho thấy Thập tự giá của Đấng Christ là trung tâm của đời sống Cơ Đốc nhân. Tiếp theo, Phao-lô nói về giáo lý quan trọng thứ hai của sứ điệp phúc âm: sự xưng công bình bởi đức tin. Như chúng ta đã học hôm qua, sự xưng công bình là một cách khác để nói rằng lòng thương xót và sự tha thứ của Đức Chúa Trời rửa sạch chúng ta khỏi mọi tội lỗi.

Trong ba tháng này, chúng ta đã nghiên cứu việc Phao-lô cho thấy phúc âm và phép cắt bì chống lại nhau. Phao-lô đã tuyên bố mạnh mẽ chống lại phép cắt bì (Ga-la-ti 5:2-4), nhưng ông không muốn người Ga-la-ti nghĩ rằng không chịu phép cắt bì thì đẹp lòng Đức Chúa Trời hơn là chịu phép cắt bì. Đó không phải là điều ông muốn nói. Đức Chúa Giê-su phán rằng một người có thể coi tuyệt vời ở bên ngoài, nhưng có thể bị thối nát về phần thiêng liêng ở bên trong (Ma-thi-ơ 23:27).

Đọc Ga-la-ti 6:15; 2 Cô-rinh-tô 5:17. Làm thế nào để trở nên một người mới? Bạn đã kinh nghiệm thế nào về lễ thặt này?

Ktisis là chữ Hy Lạp được dịch là “sự sáng tạo”, có nghĩa là (1) chỉ một vật “được tạo nên” (Hê-bơ-rơ 4:13). Hoặc (2) có thể có nghĩa là cả thế giới “được tạo nên” (Rô-ma 8:22). Cả hai ví dụ đều nói về hành động của Đấng Tạo hóa. Và đó là điều Phao-lô muốn đề cập. Trở thành một “người mới” không xảy ra bởi bất cứ nỗ lực nào của con người, nhưng đó là một hành động của Chúa. Đức Chúa Trời lấy một người đã chết về phần thuộc linh và hà sanh khí vào người đó. Hành động này là một chữ gọi hình Phao-lô dùng để giải thích sự xưng công bình bởi đức tin.

Phao-lô nói thêm về kinh nghiệm người mới này trong II Cô-rinh-tô 5:17. Trong câu này, Phao-lô giải thích rằng trở nên người mới có ý nghĩa nhiều hơn là tên của chúng ta được viết trong sách trên thiên đàng. Thay vào đó, đây là sự thay đổi trong đời sống của chúng ta ngày hôm nay. Timothy George viết về sự thay đổi này, “liên quan đến quyền lực đổi mới của Đức Thánh Linh. Ngài hướng dẫn chúng ta từ bỏ tội lỗi, và làm cho đức tin của chúng ta mạnh hơn. Sự thay đổi này liên quan đến việc chết mỗi ngày cho cái tôi và sống lại trong Đấng Christ. Chúng ta sẽ luôn luôn lớn lên trong sự thánh thiện. Và sự thánh thiện của Đức Chúa Trời trong chúng ta sẽ thay đổi chúng ta để trở nên giống như Ngài.” – Phỏng trích *Galatians*, tr. 438.

Nhưng trở nên người mới không cắt đi tội lỗi của chúng ta. Thay vào đó, sự thay đổi là bằng chứng cho thấy chúng ta đã được tha thứ.

Ý NGHĨ CUỐI CÙNG CỦA PHAO-LÔ

Phao-lô chúc phước cho “hết thảy những kẻ noi theo mẫu mực này” (Ga-la-ti 6:16). Với những gì bạn đã biết về hoàn cảnh này, bạn nghĩ Phao-lô có ý nói đến “mẫu mực” nào?

Chữ được dịch là “mẫu mực” trong câu 16 chỉ về một cây thẳng hoặc thanh sắt. Thợ hồ hoặc thợ mộc dùng thanh này để đo. Chữ này được dùng như là một hình ảnh cho các quy tắc hoặc tiêu chuẩn mà người ta dùng để đo lường giá trị của một điều gì đó. Ví dụ, các sách của Tân Ước được coi như tiêu chuẩn cho cách hành đạo và niềm tin của Cơ Đốc nhân. Giả sử một sự dạy dỗ không “đo” được đúng những gì ghi trong những sách này, thì sự dạy dỗ đó không được chấp nhận.

Đọc Ga-la-ti 6:17; 2 Cô-rinh-tô 4:10; và 2 Cô-rinh-tô 11:23-29. “Đốt dấu vết của Đức Chúa Giê-su” (Ga-la-ti 6:17) mà Phao-lô mang trong thân thể là gì? Ông muốn nói gì khi viết, “Ước gì từ nay về sau, chẳng ai làm khó cho tôi” vì những dấu đốt này? Ga-la-ti 6:14 giúp trả lời câu hỏi này thế nào?

Chữ “dấu vết” dịch từ chữ Hy Lạp *stigmata*. Phao-lô có thể muốn nói là các nô lệ thường có dấu hiệu đặc biệt của chủ nhân họ, cho thấy họ thuộc về ai. Hoặc Phao-lô có thể nghĩ về những người tự đánh dấu cho mình để bày tỏ lòng tận tụy của họ đối với một vị thần. Nhưng chắc chắn, từ ngữ “dấu vết của Đức Chúa Giê-su” cho thấy rằng Phao-lô có ý nói là những vết thẹo trên thân thể ông bởi sự bắt bớ và đau khổ (xem 2 Cô-rinh-tô 4:10, 2 Cô-rinh-tô 11:24-27). Những kẻ tấn công Phao-lô muốn những người ngoại tin Chúa phải chịu cắt bì như là một dấu cho thấy họ trung thành với Do Thái giáo. Nhưng Phao-lô có dấu vết cho thấy ông là nô lệ của ai. Và đối với Phao-lô, không có lòng trung tín nào khác hơn là với Đấng Christ. Ông mang những vết thẹo vì sự phục vụ Đức Chúa Giê-su, Chủ của ông. Những vết thẹo này nói mạnh hơn bất cứ lời nào về sự trung tín của ông đối với Đấng Christ.” – Phỏng trích, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 989.

Bạn đã nhận được “dấu vết” nào trên thân thể hoặc tinh thần do đức tin của bạn vào Đức Chúa Giê-su? Hoặc để hỏi một cách khác, bạn đã phải trả bao nhiêu cho đức tin của mình?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Cuối cùng, Thập tự giá trên Núi Sọ sẽ chiến thắng trong cuộc đấu tranh chống lại mọi quyền lực thế gian và quỷ dữ. Thập tự giá là trung tâm vĩ đại của đức tin chúng ta. Trên đó, Đấng Christ đã hy sinh sự sống của Ngài để đem chúng ta trở lại giống như chúng ta được tạo nên lúc đầu. Đấng Christ đã tự hiến mình trên Thập tự giá để cho con người (1) quyền lực để thay đổi, và (2) sự chiến thắng tội lỗi.

“Chúng ta phải nắm lấy sức mạnh của Đấng Christ, sau đó chúng ta sẽ chiến thắng kẻ thù. Và Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta một chỗ trên trời cao hơn các thiên sứ chưa hề phạm tội.

“Đấng Christ tuyên bố, “Còn ta, khi ta đã được treo lên khỏi đất, ta sẽ kéo mọi người đến cùng ta” (Giăng 12:32). Đấng Christ trên thập tự giá là con đường mà qua đó lòng thương xót và lẽ thật đã gặp nhau. Thập tự giá này là phương pháp Đức Chúa Trời chọn để cứu thế gian.” – Phỏng trích Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1113.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn thấy ý nghĩa quan trọng nào trong việc Phao-lô bắt đầu và kết thúc thư cho người Ga-la-ti nói đến lòng thương xót và tha thứ của Đức Chúa Trời – hay ân điển?
2. Trong Ga-la-ti 6:14, Phao-lô nói, “Bởi thập tự giá ấy, thế gian đối với tôi đã bị đóng đinh, và tôi đối với thế gian cũng vậy”. Cơ Đốc nhân nên có quan hệ thế nào đối với thế giới ngày nay? Cơ Đốc nhân nên suy nghĩ và cảm nhận thế nào về những vấn đề liên quan đến môi trường, chủng tộc, phá thai, v. v.?
3. Làm thế nào một người biết là mình có kinh nghiệm trở nên “người mới” mà Phao-lô viết trong Ga-la-ti 6:15?
4. Ghi nhận những quan điểm của Phao-lô về những chủ đề này: luật pháp, việc làm của luật pháp, được xưng công bình bởi đức tin, các giao ước cũ và mới, công việc của Đấng Christ, ý nghĩa đời sống Cơ Đốc nhân và sự nên thánh. Sự nên thánh là quá trình trở nên giống như Đức Chúa Giê-su với sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh.

TÓM LƯỢC:

Tôn giáo thật không chỉ gồm những gì chúng ta làm, nhưng tập trung vào tấm lòng đầu phục Đức Chúa Trời. Tâm trí phải đầu phục Chúa, sau đó cuộc đời của một người sẽ bày tỏ càng ngày càng hơn Đấng Christ là ai.